

РЕШЕНИЕ

№ 560

гр. София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11463** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.186, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], ул. С., пазар М., павилион № 30-31, представлявано от М. Ш. Х., чрез адв. И. С., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С 751-0086602 от 27.10.2020г., издадена от Л. П. Х. – началник отдел „Оперативна дейност – С.” в ГД „Фискален контрол” при ЦУ на НАП. Със Заповедта на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС е наложена ПАМ запечатване на търговски обект, стопанисван от дружеството жалбоподател и е забранен достъпа до обекта за срок от 14 дни.

С жалбата е оспорена процесната заповед като неправилна, незаконосъобразна, неоснователна и противоречаща на смисъла и целта на закона. Изводите на органа били необосновани, във връзка с това че извършената услуга на стойност от 9,00 лева би довело до непоправими щети за фикса. Излагат се съображения, че съгласно ЗАНН размерът на санкцията се определя в наказателното постановление, от където следва изводът, че при първо нарушение следва да бъде връчено наказателно постановление едновременно със ЗПАМ и ако същата не бъде заплатена, органът по приходите може да запечата обекта. Сочи се, че цитираните в Заповедта мотиви са несъстоятелни. Твърди, че те имат предполагаем и бланков характер, а не изследват реални факти и събития от извършената проверка. Жалбоподателят излага съображения, че размерът

на срока на запечатване е твърде голям и не кореспондира с размера на извършеното нарушение /ако въобще може да се говори за такова/. Искане се отмяна на оспорената заповед. Претендира се присъждане на разносните по делото. В съдебно заседание дружеството не е представявано. Има постъпила писмена защита.

Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП, чрез надлежно упълномощен процесуален представител оспорва жалбата. Излага доводи, обосноваващи законосъобразност на обжалваната заповед. Прави се възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа и правна страна.

На 17.10.2020г. в 16:45 часа била извършена проверка на търговски обект - заведение за бързо хранене [фирма], находящ се в гр. С., [жк], ул. С., пазар М., павилион № 30-31, стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК]. При проверката е извършена контролна покупка от органите по приходите, преди легитимация, на обща стойност 9,00 лв. (2 бр. дюнери), за която покупка не е издаден фискален бон от фискалното устройство в обекта модел „DATECS – DP 25” с ИН на ФУ DT520535 и ФП № 02520535 или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/2006г. Сумата е заплатена в брой от К. Д. И. – инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Плащането е прието от С. Е. А. на длъжност касиер в обекта.

След легитимация от страна на органите по приходите, са предприети процесуални действия за нуждите на проверката (преброяване на парите в касата, изготвяне на опис, снемане на отчет от ФУ, попълване на декларации, преглед на документи и други) от наличното в обекта ФУ са отпечатани междинен Х отчет № 37038/17.10.2020г. с общо налични 245,80 лева и КЛЕН, от който е видно, че сумата от 9,00 лева не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

Констатирано е, че търговецът, в качеството си на задължено лице по чл.3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, не регистрирал и отчетел всяка извършена продажба на стоки и услуги в ТО, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство, с което е допуснато нарушение на разпоредбите на тази наредба.

Съгласно чл.118, ал.1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл.118, ал.4 от ЗДДС, министъра на финансите издава наредба, с която се определят: условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност; сервисното обслужване, експертните и контролът на фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, техническите и функционалните изисквания към тях; изискванията, редът и начинът

за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите; издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка серия АА № 0086602/17.10.2020 г., издаден на основание чл.110, ал.1-4 от ДОПК. Видно от протокола, има несъответствие на фактическата касова наличност и отчетените продажби за деня до проверката – разлика от 67,70 лв.

Посоченото, макар и да не съставлява изрично фактическо основание, обосновоало извода за допуснато нарушение на задължението за регистриране и отчитане на продажбите, съставлява обстоятелство, относимо към начина на организиране на отчетността в търговския обект, съответно относимо към целта и срока на ПАМ. В Протокола за извършена проверка, продавач-консултанта не дава обяснение, за причините поради които не е издал касов бон или касова бележка.

За констатираното нарушение началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], в Дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“ В ЦУ на НАП издал Заповед № ФК-С 751-0086602 от 27.10.2020г., с която спрямо Дружеството е наложена принудителна административна мярка по чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ ЗДДС – запечатване на търговски обект заведение за бързо хранене [фирма], находящ се в [населено място], [жк], ул. С., пазар М., павилион № 30-31 за срок от 14 дни и забрана за достъп до него.

Заповедта е връчена на С. Е. А. на длъжност касиер в обекта на 12.11.2020 г., видно от приложената разписка на л.31 от делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съдът приема, че обжалваната по делото заповед е издадена от компетентен орган, предвид представената заповед № ЗЦУ- 1148/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП за предоставени правомощия на органи по приходите по чл.186, ал.1 ЗДДС, сред които са посочени и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в Централно управление на Националната агенция за приходите, каквато длъжност заема издателят на оспорената заповед. Предвид на това заповедта е издадена от компетентен орган.

Обжалваната по делото заповед е и материално – законосъобразна – относно вида на наложената ПАМ, предвид обстоятелството, че действително от данните по делото следва, че дружеството не е спазило задължението си да издаде документ за продажбата на стока – 2 броя дюнери на обща стойност 9,00 лв., като плащането е прието от продавач-консултанта С. А..

Правилно е прието в заповедта, че е изпълнен състава на чл.118, ал.1 от ЗДДС – неизпълнение на задължението за отчитане на продажбите и конкретно във връзка с чл.3, ал.1 от Наредба Н – 18/2006 г. В тази връзка следва да се посочи, че текстът на наредбата не въвежда различни задължения, противното би противоречало на законовата делегация по чл.118, ал.4 от ЗДДС, която норма изчерпателно определя приложното поле на подзаконовия акт и изключва въпроси, уредени в закона. Такъв е случаят по чл.118, ал.1 от ЗДДС, която норма определя задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обекти чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговска

дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. В случая не е спорно, че в търговския обект на дружеството се е намирало работещо фискално устройство, отговарящо на изискванията по наредбата, в която са установени изискванията за устройствата, а конкретно цитираната разпоредба – чл.3, ал.1 от Наредбата, еднозначно определя, че за процесната покупка е следвало да бъде издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство.

Предвид на данните за неотчетена продажба, то законосъобразно е наложена санкцията по чл.186, ал.1, т.1, б. "а" ЗДДС. Изводите на органите по приходите са потвърдени от представените КЛЕН и дневен отчет, както и от описа на парите в касата и констатираното различие между отчетени и фактическа наличност. По чл.186, ал.1, т.1, б. "г" е предвидена ПАМ запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок "до 30 дни".

В мотивите на оспорената заповед са изложени правни и фактически съображения за конкретния размер на срока на действие на ПАМ, при положение, че 14 дни е около средния размер на предвидения в закона максимален срок за действие на мярката. Видно от съдебната практика, този срок обичайно се определя за ПАМ като процесната. Въпреки това, съдът като споделя изложените от органа съображения, относими към целта на ПАМ като процесната – да даде възможност на търговеца да организира дейността си по начин, който позволява спазването на закона – задължението по чл.118, ал.1 от ЗДДС, като така се постига целта да се преустанови извършването нарушение като процесното, същевременно мярката способства и да се предотврати избягването на данъчно облагане чрез неотчитане на продажби.

Посоченото в мотивите на заповедта се потвърждава от приложените по делото доказателства, че при 1 продажба на стока на 2 броя дюнери на обща стойност от 9,00 лева платени в брой, не е издаден фискален касов бон от работещото в обекта фискално устройство, което обстоятелство наред с установената по време на проверката отрицателна разлика между фактическата касова наличност и тази по отпечатания дневен финансов отчет в размер на 67,70 лв., са обстоятелства за организацията на работа и отчетността в обекта. Фискалното устройство, въведено в експлоатация в търговския обект, притежава функциите "служебно въведени" и "служебно изведени", които търговците са длъжни да използват за обозначаване на промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) извън продажбите съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18. Проверката е протоколирана на дата 17.10.2020 г. в 16:45ч., като констатациите на проверяващите са описани в протокола, на който органът се е позовал. В този смисъл са налице създадена организация на работа, която позволява част от оборота да не се отчита през фискално устройство, както и че е индикация за трайно отклонение от спазване на данъчното законодателство, което от своя страна е основание за преценка на поведението на задълженото лице и обосновава преценката за срока на мярката.

Неоснователно е възражението, че срокът на ПАМ е неправилно определен, като не съответства на тежестта на извършеното нарушение. Административният орган има право на преценка относно срока на ПАМ. В случая, в оспорения акт са изложени мотиви, обосноваващи определянето на посочения в същия срок на ПАМ. Спазен е принципът на съразмерност при упражняване на оперативната самостоятелност от административния орган. Тежестта на извършеното нарушение не се обуславя от стойността на неотчетената покупка, а от самия факт на съзнателно нарушаване на фискалната политика и постигането на негативен ефект върху фиска. Тези последици

се отразяват на обществените отношения, уреждащи правилата при извършване на търговска дейност като цяло и не следва да се възприемат като маловажни или без особено значение. Предвид на подробните съображения, изложени в мотивите на обжалваната заповед, срокът на ПАМ е обоснован. Срокът на мярката е обоснован с възможността задълженото лице да организира дейността си по отчитането на продажбите по начин, който не нарушава закона. Настоящият състав намира, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна в тази ѝ част.

По отношение наложената с процесната заповед забрана за достъп до обекта, макар тази мярка да е предвидена като отделна ПАМ съгласно чл.187, ал.1 от ЗДДС, доколкото същата се прилага едновременно и във всички случаи на налагане на мярката по чл.186, ал.1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, преценката за нейната законосъобразност може да се сведе до това има ли разпоредено запечатване на обекта. В случая, забраната за достъп е наложена със същата заповед, с която е разпоредено и запечатването на обекта, поради което следва да се приеме, че условията по чл.187, ал.1 от ЗДДС са изпълнени, като забраната за достъп е наложена спрямо обекта, където е извършено нарушението. Следователно оспорената заповед е законосъобразна и в тази ѝ част.

Неотносими към наложената ПАМ са възраженията в жалбата за липса на влязло в сила наказателно постановление, с което да се установи нарушението. По силата на чл.186, ал.1, т.1, б.: а" ЗДДС, ПАМ се налага, независимо от предвидените глоби и имуществени санкции, поради което наличието на правни и фактически основания за ПАМ в настоящото производство се преценяват независимо от тези за търсене на административно – наказателна отговорност. Целите на производството по Глава втора, Раздел III, "Принудителни административни мерки" и то по Глава трета "Производство по установяване на административни нарушения, налагане и изпълнение на административните наказания" от Закона за административните нарушения и наказания са различни и независими една от друга, поради което не представлява условие за налагане на принудителната мярка влязло в сила наказателно постановление за административно нарушение.

Неоснователни са ѝ оплакванията в жалбата относно възпрепятстване приложението на разпоредбата на чл.187, ал.4 от ЗДДС, тъй като смисълът на посочената норма е да насърчи събирането на наложените поради административни нарушения глоби и имуществени санкции и тази разпоредба няма нищо общо с предпоставките за налагане или отмяна на процесната принудителна мярка. Санкционираното лице не е възпрепятствано да заплати санкцията изцяло и да предприеме съответни действия, предвидени в същата норма.

Не може да се приеме маловажност на нарушението, предвид ниската стойност на контролната покупка 9,00 лв. От една страна органите по приходите не разполагат с възможност да извършват контролни покупки на висока стойност, а и видно от разпечатания за същия ден КЛЕН и дневен финансов отчет, сумата от 9,00 лева не е отразена, а разликата и между касовата наличност е от 67,70 лева. От друга страна, чл.118, ал.1 от ЗДДС изисква всяко регистрирано и нерегистрирано по закона лице да регистрира и отчита всяка извършена от него продажба в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо от стойността на продажбата.

За да съответства на целта на закона един административен акт, с който се налага принудителна административна мярка, следва актът да отговаря на общата цел на

принудителните административни мерки, посочена в чл.22 от ЗАНН: за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, както и с целта на ЗДДС - предотвратяване вреди за фиска при осъществяване на дейност в търговските обекти. Съдът приема, че процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

С оглед изложеното, процесната ЗППАМ е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], ул. С., пазар М., павилион № 30-31, представлявано от М. Ш. Х., чрез адв. И. С., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С 751-0086602 от 27.10.2020г., издадена от Л. П. Х. – началник отдел „Оперативна дейност – С.” в ГД „Фискален контрол” при ЦУ на НАП, стопанисван от дружеството, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], ул. С., пазар М., павилион № 30-31, представлявано от М. Ш. Х., да заплати на НАП сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: